

EUROPA-KOMMISSIONEN

Hvidbog om Idræt

Europe Direct er en service, der har til formål at hjælpe med at besvare Deres spørgsmål om Den Europæiske Union

Frikaldsnummer (*):
00 800 6 7 8 9 10 11

(*) Nogle mobiloperatører tillader ikke opkald til 00 800-numre eller tager betaling for sådanne opkald.

Yderligere oplysninger om EU fås på internet via Europa-serveren (<http://europa.eu>)

Bibliografiske data findes bagest i denne publikation

Luxembourg:
Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer, 2007

ISBN 978-92-79-06548-4

© De Europæiske Fællesskaber, 2007
Eftertryk tilladt med kildeangivelse

Printed in Belgium

Trykt på ikke-klorbleget papir

Indhold

Forord	04
Indledning	06
Sportens rolle i samfundet	08
Idrættens økonomiske aspekter	20
Idrættens organisering	24
Opfølgning	34
Konklusion	37

Forord

Kære idrætsven

Den hvidbog, du har i hånden, er Kommissionens bidrag til den europæiske debat om idrættens betydning i vores dagligdag. Det er første gang, idrætsrelaterede spørgsmål bliver behandlet så bredt på EU-plan.

Den olympiske tanke opstod i Europa. Idræt tiltrækker det store flertal af borgerne i Europa, og de fleste af de populære internationale idrætsgrene og idrætskonkurrencer er udbredt her i Europa. Idræt spiller en vigtig rolle i samfundet, ud over de rent sportslige og økonomiske dimensioner. Idræt yder et vigtigt bidrag til, at samfundet kan være velfungerende. Offentlige aktører, herunder EU, har således et markant ansvar for at understøtte idrætten. Det har man anerkendt på allerhøjeste politiske niveau i Europa i diverse politiske erklæringer, f.eks. Amsterdam-erklæringen fra 1977 og Nice-erklæringen fra 2000.

Europa-Kommissionen iværksatte sin konkrete dialog med idrætsorganisationerne for 15 år siden, da det første europæiske sportsforum blev sat i gang i 1991. Siden er Kommissionen med stigende intensitet blevet opfordret til at øge sit engagement på dette område på europæisk plan. I 2005 etablerede Kommissionen en platform for høring af idrætsorganisationer og medlemsstater («The EU & Sport: Matching Expectations»). I den forbindelse opfordrede statslige og ikke-statslige aktører også Kommissionen til i højere grad at fremme den europæiske idræt og dens særlige kendetegn i EU's beslutningsproces og til at sikre klarere regler.

Jeg mente derfor, at tiden nu var inde for Kommissionen til at udsende et strategidokument om idræt for at få udstukket nogle politiske retningslinjer på området. Jeg har i den forbindelse

været meget opmærksom på input fra idrætsverdenen og medlemsstaternes myndigheder. Der har været afholdt mange konferencer og møder på ministerplan. Hvidbogen er således et resultat af en lang høringsproces, som den organiserede sportsverden har deltaget i.

Hovedformålet med hvidbogen er at få idrætten integreret i andre af EU's politikområder – og dermed understøtte idrætten – og at opstille rammer for bedre styreformer inden for europæisk idræt ved at udstikke retningslinjer for anvendelsen af EU-reglerne. Det Europæiske Råd gav i juni 2007 regeringskonferencen mandat til at indsætte en specifik bestemmelse om sport i traktaten, og på denne baggrund vil Kommissionen efter behov muligvis redegøre for yderligere skridt i forbindelse med en ny traktatbestemmelse.

Jeg er overbevist om, at hvidbogen vil gøre idrætten mere synlig i EU's beslutningsproces, øge kendskabet til de behov og særlige forhold, der kendetegner sektoren, og på en aktiv og konkret måde være til gavn for idrætten.

Med venlig hilsen

Ján Figel'

EU-kommissær med ansvar for idræt

1. Indledning

»Sport er alle menneskers fælles arv og kan på ingen måde erstattes.« – Pierre de Coubertin¹

Idræt og sport² spiller en stadig større social og økonomisk rolle og yder et betydeligt bidrag til EU's strategiske mål om solidaritet og velstand. Det olympiske ideal om at udvikle idræt som et redskab til at fremme fred og forståelse mellem nationer og kulturer og uddannelse af unge har sin rod i Europa og er blevet støttet af Den Internationale Olympiske Komité (IOC) og De Europæiske Olympiske Komitéer.

Idræt tiltrækker borgerne i Europa, og de fleste deltager regelmæssigt i sportslige aktiviteter. Idræt formidler vigtige værdier som korpsånd, solidaritet, tolerance og fairplay og bidrager til personlig udvikling og tilfredsstillelse. Idræt fremmer EU-borgernes aktive deltagelse i samfundet og dermed et aktivt medborgerskab. Kommissionen anerkender idrætten vigtige rolle i det europæiske samfund, særlig nu, hvor EU skal tættere på borgerne og tackle spørgsmål, der er af direkte interesse for dem.

Idrætten er dog også stillet over for nye trusler og udfordringer i det europæiske samfund, f. eks. det kommercielle pres, udnyttelsen af unge sportsudøvere, doping, racisme, vold, korruption og hvidvaskning af penge.

Med dette initiativ er det første gang, Kommissionen behandler idrætsrelaterede spørgsmål bredt. Det overordnede mål er at opstille strategiske mål for idrættens rolle i EU, at rejse en debat om bestemte spørgsmål, at gøre idræt mere synlig i EU's beslutningsproces og at øge befolkningens bevidsthed om de behov og særlige

forhold, der kendetegner sektoren. Initiativet har til formål at redegøre for vigtige spørgsmål som EU-rettens anvendelse på idrætsområdet og at forelægge yderligere idrætsrelaterede tiltag på EU-plan.

Hvidbogen starter ikke fra nul. Idræt er underlagt gældende EU-ret, og EU's politik på flere forskellige områder har allerede i dag stor og stadig større indvirkning på idrætten.

Idrættens vigtige rolle i det europæiske samfund og dens særlige karakter blev anerkendt i december 2000 i Det Europæiske Råds erklæring om de særlige forhold, der kendetegner idrætten i Europa og dens sociale funktioner, og som der skal tages hensyn til ved gennemførelsen af de fælles politikker (Nice-erklæringen). Det fastslås i erklæringen, at sportsorganisationerne og medlemsstaterne har hovedansvaret for forhold, der vedrører idrættens verden, og at sportsorganisationerne har en helt central rolle. Det præciseres, at sportsorganisationerne har til opgave at organisere og fremme deres disciplin »under overholdelse af såvel national lovgivning som EF-lovgivningen«. Samtidig anerkendes det, at »selv om Fællesskabet ikke har direkte kompetence på dette område, skal det i henhold til traktatens forskellige bestemmelser tage hensyn til sportens sociale, uddannelsesmæssige og kulturelle funktioner, der udgør dens særlige kendetegn, for at respektere og fremme den etik og den solidaritet, der er nødvendig for at bevare sportens sociale rolle.« EU-institutionerne har anerkendt den særlige rolle, som idræt baseret på frivilligt arbejde spiller for sundhed, uddannelse, social integration og kultur i det europæiske samfund.

Europa-Parlamentet har med stor interesse fulgt de forskellige udfordringer, som idrætten er stillet over for i Europa, og har de seneste år regelmæssigt taget idrætsrelaterede spørgsmål op.

Kommissionen har under forberedelsen af hvidbogen holdt en lang række høringer af berørte parter på idrætsområdet om spørgsmål af fælles interesse samt en onlinehøring. Høringerne har vist, at forventningerne er store til idrættens rolle i Europa og til EU's indsats på området.

Hvidbogen omhandler primært idrættens rolle i samfundet, idrættens økonomiske aspekter og idrættens organisering i Europa samt opfølgningen af initiativet. Konkrete forslag til yderligere tiltag fra EU's side er samlet i en handlingsplan, der er opkaldt efter Pierre de Coubertin, og som indeholder aktiviteter, der skal gennemføres eller understøttes af Kommissionen. Der redegøres nærmere for baggrunden og konteksten for forslagene i et arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, som indeholder bilag om sport og EU's konkurrenceregler, sport og frihederne i det indre marked og høringerne af berørte parter.

¹ Pierre de Coubertin (1863–1937), fransk pædagog og historiker, stifter af de moderne olympiske lege.

² For klarhedens og forenklingens skyld gøres der i hvidbogen brug af Europarådets definition af »sport«: »enhver organiseret eller ikke-organiseret udøvelse af fysisk aktivitet, der tager sigte på forbedring af den fysiske og psykiske kondition, udvikling af sociale relationer eller opnåelse af konkurrenceresultater på ethvert niveau«.

2. Sportens rolle i samfundet

Idræt er et aktivitetsområde, som borgerne i EU er meget interesserede i, og som har et meget stort potentiale for at bringe dem sammen og nå ud til alle, uanset alder eller social baggrund. Ifølge en Eurobarometer-undersøgelse fra november 2004³ dyrker ca. 60 % af borgerne i EU regelmæssigt idræt enten på egen hånd eller som medlem af en af de godt 700 000 klubber, der selv er medlem af talrige sammenslutninger og forbund. Langt de fleste idrætsaktiviteter foregår på amatørniveau. Professionel sport indtager en stadig vigtigere plads og bidrager også til idrættens rolle i samfundet. Idræt bidrager ikke kun til at forbedre EU-borgernes sundhed, men har også en pædagogisk dimension og en social, kulturel og rekreativ rolle. Desuden kan sportens rolle i samfundet potentielt styrke EU's forbindelser udadtil.

2.1 Bedre folkesundhed gennem fysisk aktivitet

Manglende fysisk aktivitet øger forekomsten af overvægt, fedme og flere kroniske sygdomme som f. eks. hjerte-kar-sygdomme og diabetes, der giver en ringere livskvalitet, bringer de pågældende personers liv i fare og belaster sundhedsbudgetterne og økonomien.

Kommissionen understreger i sin hvidbog »En EU-strategi om sundhedsproblemer i relation til ernæring, overvægt og fedme«⁴, at der bør tages proaktive skridt for at vende faldet i fysisk aktivitet. De tiltag, der i de to hvidbøger foreslås vedrørende fysisk aktivitet, vil supplere hinanden.

Som et middel til sundhedsfremmende fysisk aktivitet har idrætsbevægelsen større indflydelse end nogen anden bevægelse i samfundet. Idræt tiltrækker mennesker og står for noget positivt. Det potentiale, som det anerkendes, at idrætsbevægelsen har for at øge den sundhedsfremmende fysiske aktivitet, udnyttes imidlertid ofte ikke fuldt ud og skal udvikles yderligere.

Verdenssundhedsorganisationen (WHO) anbefaler mindst 30 minutters moderat fysisk aktivitet (herunder også, men ikke kun idræt) om dagen for voksne og 60 minutter for børn. De offentlige myndigheder og private organisationer i medlemsstaterne bør alle bidrage til at nå dette mål. Nyere undersøgelser tyder på, at der ikke gøres tilstrækkelige fremskridt.

(1) Kommissionen foreslår, at der sammen med medlemsstaterne udvikles nye retningslinjer for fysisk aktivitet inden udgangen af 2008.

Kommissionen anbefaler at styrke samarbejdet mellem sundheds-, uddannelses- og sportssektoren på ministerniveau i medlemsstaterne for at fastlægge og gennemføre sammenhængende strategier til at modvirke overvægt, fedme og andre

sundhedsrisici. I denne sammenhæng opfordrer Kommissionen medlemsstaterne til at se på, hvordan et aktivt liv kan fremmes i de nationale uddannelsessystemer, herunder læreruddannelsen.

Sportsorganisationerne opfordres til at tage højde for deres potentiale for sundhedsfremmende fysisk aktivitet og iværksætte tiltag med dette mål for øje. Kommissionen vil fremme en udveksling af information og god praksis, specielt for unge, og lægge særlig vægt på breddeplan.

(2) Kommissionen vil understøtte et EU-netværk for sundhedsfremmende fysisk aktivitet (HEPA) og, hvis det er relevant, mindre og mere målrettede net for bestemte delaspekter.

³ Special Eurobarometer (2004): The Citizens of the European Union and Sport.

⁴ KOM (2007) 279 endelig af 30. maj 2007.

(3) Kommissionen vil gøre sundhedsfremmende fysisk aktivitet (HEPA) til en af hjørnestenene i sine tiltag på idrætsområdet og bestræbe sig på at tage bedre hensyn til denne prioritet i de relevante finansielle instrumenter, herunder:

- 7. rammeprogram for forskning og teknologisk udvikling (sundhedsaspekter i relation til livsstil)
- folkesundhedsprogrammet 2007–2013
- programmet for unge og programmet for et aktivt medborgerskab (samarbejde mellem sportsorganisationer, skoler, civilsamfundet, forældre og andre partnere på lokalt plan)
- programmet for livslang læring (læreruddannelse og samarbejde mellem skoler).

2.2 Fælles front mod doping

Doping er en trussel for idrætten globalt, herunder også idrætsgrenene i Europa. Doping undergraver princippet om åben og fair konkurrence. Doping er demotiverende for idrætten generelt og lægger et urimeligt pres på professionelle sportsudøvere. Det har alvorlige følger for idrættens image og er en alvorlig trussel mod den enkeltes sundhed. I kampen mod doping skal der på europæisk plan både lægges vægt på retshåndhævelsen og på sundhed og forebyggelse.

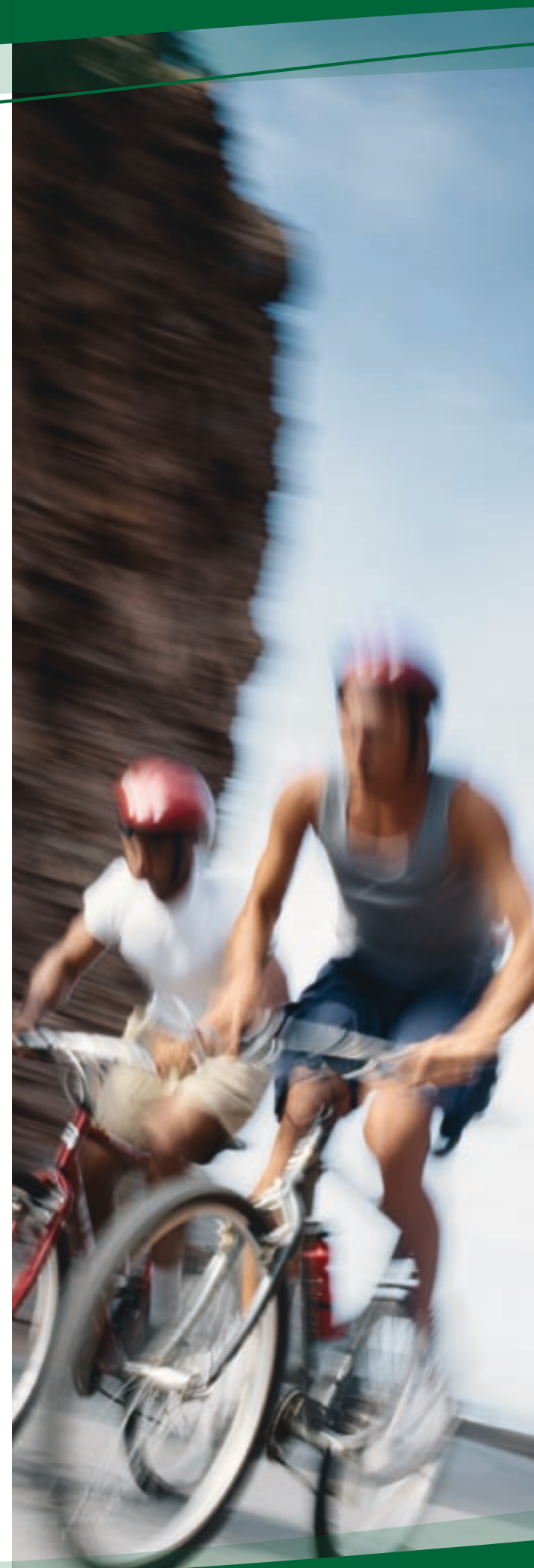
(4) Der kunne udvikles partnerskaber mellem medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder (grænsekontrolmyndigheder, nationale og lokale politimyndigheder, toldmyndigheder osv.), de laboratorier, der er akkrediteret af Det Internationale Antidopingagentur (WADA), og Interpol for hurtigt og sikkert at udveksle oplysninger om nye dopingstoffer og dopingmetoder. EU kunne støtte bestræbelserne via kurser og netværkssamarbejde mellem uddannelsescentre for retshåndhævelsespersonale.

Kommissionen anbefaler, at handel med ulovlige dopingstoffer behandles på lige fod med ulovlig narkotikahandel i hele EU.

Kommissionen opfordrer alle aktører med ansvar på folkesundhedsområdet til at tage højde for sundhedsfarerne ved doping. Den opfordrer sportsorganisationerne til at udvikle regler om god praksis for at sikre, at unge sportsudøvere er bedre informerede og mere bevidste om dopingstoffer, receptpligtig medicin, der kan indeholde dopingstoffer, og deres indvirkning på sundheden.

EU kunne have gavn af en bedre koordineret strategi mod doping, særlig ved at fastlægge fælles holdninger over for Europarådet, WADA og UNESCO og udveksle information og god praksis mellem regeringerne, de nationale antidopingorganisationer og laboratorierne. I denne sammenhæng er det særlig vigtigt at sikre, at UNESCO's konvention mod doping i idræt gennemføres korrekt af medlemsstaterne.

(5) Kommissionen vil påtage sig rollen som formidler, bl. a. ved at støtte oprettelsen af et netværk af medlemsstaternes nationale antidopingorganisationer.

2.3 Styrkelse af idrættens rolle på uddannelsesområdet

Idræt styrker EU's menneskelige kapital i kraft af sin rolle inden for formel og ikke-formel uddannelse. De værdier, der formidles gennem idræt, bidrager til at udvikle viden, motivation, færdigheder og præstationsvilje. Den tid, der bruges på idrætsaktiviteter i skolen og på universitetet, giver sundheds- og uddannelsesmæssige fordele, som skal styrkes.

Med udgangspunkt i erfaringerne fra det europæiske år for uddannelse gennem idræt 2004 opfordrer Kommissionen til at understøtte idræt og fysisk aktivitet gennem forskellige politiske initiativer inden for almen uddannelse og erhvervsuddannelse, herunder udvikling af sociale kompetencer og medborgerkompetencer i overensstemmelse med henstillingen om nøglekompetencer for livslang læring fra 2006⁵.

(6) Idræt og fysisk aktivitet kan understøttes som led i programmet for livslang læring. At fremme deltagelsen i uddannelses tilbud gennem idræt er derfor en prioritet for skolepartnerskaber (Comenius-programmet), for strukturerede tiltag inden for erhvervsuddannelse (Leonardo da Vinci-programmet), for tematiske net og mobilitet inden for videregående uddannelse (Erasmus-programmet) og for multilaterale projekter inden for voksenuddannelse (Grundtvig-programmet).

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets henstilling af 18. december 2006 om nøglekompetencer for livslang læring (EUT L 394 af 30.12.2006).

(7) Sportssektoren kan også søge støtte som led i indkaldelserne af forslag om gennemførelse af den europæiske referenceramme for kvalifikationer (EQF) og det europæiske meritoverføringssystem for erhvervsuddannelser (ECVET). Sportssektoren var med til at udvikle den europæiske referenceramme for kvalifikationer og er udvalgt til at modtage økonomisk støtte i perioden 2007/2008. Da jobmobiliteten er meget høj blandt sportsfolk, kunne sektoren også – uden at det indskrænker anvendelsen af direktiv 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer – fungere som pilotsektor for gennemførelsen af det europæiske meritoverføringssystem for erhvervsuddannelser for at sikre større gennemsigtighed i de nationale kompetence- og kvalifikationssystemer.

(8) Kommissionen vil indføre et særligt EU-mærke til skoler, der gør en aktiv indsats for at støtte og fremme fysisk aktivitet i skolemiljøet.

For at sikre professionelle sportsfolks genindslusning på arbejdsmarkedet efter sportskarrieren er det efter Kommissionens opfattelse vigtigt at sørge for, at unge sportsudøvere på et tidligt tidspunkt får mulighed for at tage en uddannelse sideløbende med sportskarrieren, og at der stilles lokale uddannelsescentre af høj kvalitet til rådighed, for at beskytte deres etiske, uddannelsesmæssige og erhvervsmæssige interesser.

Kommissionen har iværksat en undersøgelse om unge sportsfolks uddannelse i Europa. Resultaterne af undersøgelsen kunne give input til ovennævnte politikker og programmer.

Investeringer i og fremme af uddannelsen af unge talentfulde sportsfolk på passende vilkår er afgørende for en holdbar udvikling på idrætsområdet på alle niveauer. Kommissionen understreger, at uddannelsessystemerne for talentfulde unge sportsfolk bør være åbne for alle, og at de ikke må føre til forskelsbehandling på grundlag af nationalitet mellem EU-borgere.

(9) Regler om, at et hold skal have en bestemt andel af lokalt uddannede spillere, kunne accepteres som værende forenelige med traktatens bestemmelser om den frie bevægelighed for personer, forudsat at de ikke indebærer en direkte forskelsbehandling på grundlag af nationalitet, og forudsat at en eventuel indirekte forskelsbehandling som følge af dem kan være rimelig i forhold til det tilstræbte legitime mål, f. eks. at styrke og beskytte uddannelsen og udviklingen af talentfulde unge spillere. Den igangværende undersøgelse om unge sportsfolks uddannelse i Europa vil levere nyttige input til vurderingen heraf.

2.4 Fremme af frivilligt arbejde og et aktivt medborgerskab gennem idræt

Deltagelse på et hold, principper som fairplay, overholdelse af spilleregler, respekt for andre, solidaritet og disciplin samt amatøridrættens organisering i klubber, der ikke arbejder med gevinst for øje, og på basis af frivilligt arbejde, styrker et aktivt medborgerskab. Det frivillige arbejde i sportsorganisationer åbner mange muligheder for ikke-formel uddannelse, som skal anerkendes og udbygges. Idræt giver også unge attraktive muligheder for at engagere sig og deltage i samfundslivet og kan bidrage til at holde folk væk fra kriminalitet.

Der ses dog nye udviklingstendenser i den måde, folk, særlig unge, dyrker idræt på. Der er stadig flere, der dyrker idræt på egen hånd i stedet for hold- og foreningsidræt, hvilket betyder et mindre rekrutteringsgrundlag for frivillige til amatøridrætsklubberne.

(10) Kommissionen vil sammen med medlemsstaterne kortlægge, hvilke hovedudfordringer sportsorganisationer, som ikke arbejder med gevinst for øje, står over for, og hvilken form for tjenesteydelser organisationerne primært yder.

(11) Kommissionen vil understøtte breddeidrætten gennem programmet Europa for Borgerne.

(12) Kommissionen vil desuden foreslå at fremme unges frivillige arbejde inden for idræt som led i programmet Aktive Unge, f. eks. gennem ungdomsudvekslinger og frivilligt arbejde ved idrætsbegivenheder.

(13) Kommissionen vil videreudvikle udvekslingen af information og bedste praksis inden for frivilligt arbejde på idrætsområdet sammen med medlemsstaterne, sportsorganisationerne og de lokale myndigheder.

(14) For bedre at forstå de særlige krav og behov, som den frivillige sportssektor har i forhold til den nationale og den europæiske beslutningsproces, vil Kommissionen iværksætte en europæisk undersøgelse om frivilligt arbejde inden for idræt.

2.5 Udnyttelse af idrættens potentiale for social integration og lige muligheder

Idræt yder et vigtigt bidrag til den økonomiske og sociale samhørighed og til samfundets integration. Alle indbyggere bør have adgang til idræt. Underrepræsenterede grupperes særlige behov og situation skal derfor tackles, og der skal tages hensyn til den særlige rolle, som idræt kan spille for unge, mennesker med handicap og mennesker med en mindre favorabel baggrund. Idræt kan også lette integrationen af migranter og mennesker af fremmed herkomst i samfundet og fremme den interkulturelle dialog.

Idræt fremmer en fælles følelse af samhørighed og deltagelse og kan derfor også være et vigtigt redskab ved integration af indvandrere. I denne sammenhæng er det vigtigt at stille områder til rådighed for idrætten og at understøtte idrætsrelaterede aktiviteter, så indvandrere og værtssamfundet kan indgå i et positivt samspil.

Kommissionen mener, at idrættens potentiale som redskab til social integration kan udnyttes bedre i EU's og medlemsstaternes politikker, tiltag og programmer. Hertil hører også idrættens bidrag til skabelsen af arbejdspladser og til den økonomiske vækst og genopretning, særlig i ugunstigt stillede områder. Idrætsaktiviteter, der ikke udbydes med gevinst for øje, og som bidrager til social samhørighed og social integration af sårbare grupper, kan betragtes som socialydelser af almen interesse.

Den åbne koordinationsmetode inden for social beskyttelse og integration vil også fremover have idræt som redskab og indikator. Adgangen til idræt og/eller tilhørsforholdet til sociale idrætsstrukturer som et nøgleelement ved analysen af social udstødelse vil blive behandlet som led i undersøgelser, seminarer, konferencer, politikforslag og handlingsplaner.

(15) Kommissionen vil foreslå medlemsstaterne, at tiltag til fremme af social integration gennem idræt og bekæmpelse af forskelsbehandling på idrætsområdet understøttes inden for rammerne af Progress-programmet, programmet for livslang læring, programmet Aktive Unge og programmet Europa for Borgerne. Inden for rammerne af samhørighedspolitikken bør medlemsstaterne ved udarbejdelsen af programmer under Den Europæiske Socialfond og Den Europæiske Fond for Regionaludvikling tage hensyn til idrættens bidrag til social integration og lige muligheder, og de opfordres til at fremme tiltag inden for rammerne af Den Europæiske Integrationsfond.

Kommissionen opfordrer desuden medlemsstaterne og sportsorganisationerne til at justere idrætsinfrastrukturen, så den tager højde for behovene hos mennesker med handicap. Medlemsstaterne og de lokale myndigheder bør sørge for, at idrætsanlæg og faciliteter er tilgængelige for mennesker med handicap. Der bør fastsættes særlige kriterier til at sikre lige adgang til sport for alle elever, særlig børn med handicap. Der vil blive gjort en indsats for at fremme uddannelsen af klubbernes og organisationernes instruktører, frivillige og personale i at tage imod mennesker med handicap. Under høringerne af berørte parter på sportsområdet sørger Kommissionen specielt for at opretholde en dialog med repræsentanterne for sportsfolk med handicap.

(16) Kommissionen vil i sin handlingsplan til EU's handicapstrategi tage hensyn til idrættens betydning for mennesker med handicap og understøtte medlemsstaternes tiltag på området.

(17) Inden for rammerne af sin køreplan for ligestilling mellem mænd og kvinder 2006–2010 vil Kommissionen fremme integreringen af kønsaspektet i alle sine sportsrelaterede aktiviteter og herunder navnlig fokusere på adgangen til idræt for indvandrerkvinder og kvinder fra etniske minoriteter, kvinders adgang til stillinger med beslutningskompetence inden for idræt og mediernes dækning af kvinder inden for idræt.

2.6 Styrket forebyggelse og bekæmpelse af racisme og vold

Vold ved sportsbegivenheder, især fodboldkampe, er stadig et foruroligende problem og kan antage forskellige former. Volden har flyttet sig væk fra stadion og udenfor, herunder til byområder. Kommissionen er besluttet på at bidrage til at forebygge episoder ved at fremme og støtte dialogen med medlemsstaterne, de internationale organisationer (f. eks. Europarådet), sportsorganisationerne, de retshåndhævende myndigheder og andre berørte parter (f. eks. supporterklubber og lokale myndigheder). De retshåndhævende myndigheder kan ikke på egen hånd tackle de underliggende årsager til vold inden for idrætten.

Kommissionen opfordrer også til udveksling af bedste praksis og operativ information om potentielt farlige supportere mellem politimyndighederne og/eller myndighederne på idrætsområdet. Der vil blive lagt særlig vægt på at uddanne politiet i at håndtere større menneskemængder og hooliganisme.

Idræt vedrører alle borgere, uanset køn, race, alder, handicap, religion eller tro, seksuel orientering og social eller økonomisk baggrund. Kommissionen har gentagne gange fordømt enhver form for racisme og fremmedhad, som er uforenelig med EU's værdier.

(18) For så vidt angår racistisk og fremmedfjendsk adfærd, vil Kommissionen også fremover fremme dialog og udveksling af bedste praksis inden for de eksisterende samarbejdsfora, f.eks. netværket **Fodbold mod Racisme i Europa (FARE)**.

Kommissionen anbefaler idrætsforbundene at indføre procedurer til at håndtere racistiske fornærmelser under sportsskampe med udgangspunkt i de eksisterende initiativer. Den anbefaler også en skærpelse af bestemmelserne om forskelsbehandling i licensordningerne for klubber (se afsnit 4.7).

Kommissionen vil:

(19) i overensstemmelse med de gældende nationale regler og EU-regler fremme udveksling mellem de retshåndhævende myndigheder og sportsorganisationerne af operativ information og praktisk know-how om og erfaring med forebyggelse af voldelige og racistiske episoder

(20) undersøge mulighederne for at udarbejde nye retsinstrumenter og andre EU-standarder til at forebygge uroligheder ved sportsbegivenheder

(21) fremme en tværfaglig strategi til forebyggelse af antisocial adfærd, med særlig vægt på socialpædagogiske tiltag som f.eks. coaching af fans (langsigtet arbejde med supportere for at udvikle en positiv og ikke-voldelig adfærd)

(22) styrke det regelmæssige og strukturerede samarbejde mellem de retshåndhævende myndigheder, sportsorganisationerne og andre berørte parter

(23) fremme brugen af følgende programmer for at bidrage til at forebygge og bekæmpe vold og racisme inden for idræt: **Aktive Unge, Europa for Borgerne, Daphne III, grundlæggende rettigheder og unionsborgerskab** samt forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet

(24) afholde en konference på højt plan for at drøfte tiltag til at forebygge og bekæmpe vold og racisme ved sportsbegivenheder med de berørte parter.

2.7 Formidling af vores værdier til andre dele af verden

Idræt kan spille en vigtig rolle ved EU's forbindelser udadtil på forskellig vis: som et element i bistandsprogrammerne for tredjelande, som et element i dialogen med partnerlande og som led i EU-diplomatiet.

Gennem konkrete tiltag kan idrættens enorme potentiale udnyttes til at fremme uddannelse, sundhed, interkulturel dialog, udvikling og fred.

(25) Kommissionen vil fremme udnyttelsen af sport som redskab i sin udviklingspolitik. Den vil navnlig:

- fremme idrætsaktiviteter og idrætsundervisning som vigtige bestanddele af kvalitetspræget undervisning og som middel til at gøre skoler mere tiltrækkende og forbedre deltagelsen i skolen
- træffe målrettede tiltag, der kan forbedre pigers og kvinders adgang til idrætsundervisning og idræt for at styrke deres selvtillid, øge den sociale integration, overvinde fordomme og fremme en sund levevis og kvinders adgang til uddannelse
- støtte sundhedsfremmende kampagner og oplysningskampagner gennem idræt.

EU vil ved integreringen af sport i udviklingspolitikken så vidt muligt bestræbe sig på at skabe synergi med FN's, medlemsstaternes, lokale myndigheders og private organisationers eksisterende programmer. EU vil iværksætte tiltag, som supplerer eller er innovative i forhold til eksisterende programmer og tiltag. Som eksempel kan nævnes det aftalememorandum, der blev undertegnet mellem Kommissionen og FIFA i 2006 for at gøre fodbold til en drivkraft for udviklingen i landene i Afrika, Vestindien og Stillehavet.

(26) EU vil, hvor det er relevant, som led i den politiske dialog og samarbejdet med partnerlande inddrage idrætsrelaterede spørgsmål som f. eks. international transfer af spillere, udnyttelse af mindreårige spillere, doping, hvidvaskning af penge gennem sport og sikkerheden ved store internationale sportsbegivenheder.

Hurtige visum- og immigrationsprocedurer, specielt for elitesportsfolk fra tredjelande, er en vigtig faktor til at øge EU's internationale tiltrækningskraft. Foruden den igangværende indgåelse af aftaler

om lempelse af visumreglerne med tredjelande og konsolideringen af visumreglerne for medlemmer af den olympiske familie under Olympiske Lege skal EU udvikle yderligere (midlertidige) indrejseprocedurer for sportsfolk fra tredjelande.

Kommissionen vil tage særligt hensyn til sportssektoren:

(27) ved gennemførelsen af den for nylig forelagte meddelelse om cirkulær migration og mobilitetspartnerskaber mellem Den Europæiske Union og tredjelande

(28) ved udarbejdelsen af harmoniserede indrejseprocedurer for forskellige kategorier af økonomiske migranter fra tredjelande på basis af politikplanen for lovlig migration fra 2005.

2.8 Fremme af en bæredygtig udvikling

Idrætsudøvelse, idrætsanlæg og sportsbegivenheder har væsentlig indvirkning på miljøet. Det er vigtigt at fremme en miljømæssigt forsvarlig forvaltning, som bl. a. er egnet til at tackle grønne offentlige indkøb, drivhusgasemissioner, energieffektivitet, bortskaffelse af affald og behandling af jord og vand. De europæiske sportsorganisationer og arrangører af sportsbegivenheder bør opstille miljømål for at sikre, at deres aktiviteter er miljømæssigt bæredygtige. Ved at forbedre deres miljømæssige troværdighed kunne ansvarlige organisationer opnå konkrete fordele ved udbud om tilrettelæggelsen af sportsbegivenheder og økonomiske fordele i forbindelse med en mere rationel udnyttelse af naturressourcerne.

Kommissionen vil:

(29) som led i sin strukturerede dialog opfordre de førende internationale og europæiske sportsorganisationer og andre berørte parter på idrætsområdet

samt deres medlemmer til at deltage i fællesskabsordningen for miljøledelse og miljørevision (EMAS) og ordningerne for tildeling af et EF-miljømærke og fremme disse frivillige ordninger ved store sportsbegivenheder

(30) fremme grønne offentlige indkøb som led i den politiske dialog med medlemsstaterne og andre berørte parter

(31) gennem retningslinjer, der udvikles i samarbejde med de relevante berørte parter (politiske beslutningstagere, SMV'er og lokalsamfundet), slå til lyd for behovet for at arbejde sammen i partnerskab på regionalt plan for at tilrettelægge sportsbegivenheder på en bæredygtig måde

(32) tage hensyn til sport som en del af informations- og kommunikationsaspektet ved det nye program LIFE+.

3. Idrættens økonomiske aspekter

Idræt er en dynamisk og hurtigt voksende sektor, hvis makroøkonomiske indvirkning er undervurderet. Idræt kan bidrage til at nå Lissabon-målene om vækst og beskæftigelse og bruges som redskab til lokal- og regionaludvikling, byfornyelse eller udvikling af landområderne. Idræt har synergieffekter med turismen og kan fremme en opgradering af infrastrukturen og udvikling af nye partnerskaber til at finansiere anlæg til sport og fritid.

Selv om der generelt ikke foreligger solide og sammenlignelige data om idrættens økonomiske betydning, bekræftes denne af undersøgelser og analyser af nationalregnskaberne, økonomien ved store sportsbegivenheder og de omkostninger, der følger af manglende fysisk aktivitet, herunder hos den aldrende befolkning. Ifølge en undersøgelse, som det østrigske formandskab forelagde i 2006, skabte sport i bredere forstand en værditilvækst på 407 mia. EUR i 2004 – svarende til 3,7% af EU's BNP – og beskæftigelse til 15 millioner mennesker eller 5,4% af arbejdsstyrken⁶. Idrættens bidrag bør gøres mere synlig og fremmes i EU's politikker.

En stigende del af idrættens økonomiske værdi er knyttet til intellektuelle ejendomsrettigheder. De pågældende rettigheder vedrører ophavsret, kommerciel kommunikation, varemærker og billed- og medierettigheder. I en stadig mere globaliseret og dynamisk sektor bliver en effektiv håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder overalt i verden et afgørende element i en sund sportsøkonomi. Det er også vigtigt, at modtagerne sikres mulighed for at få fjernadgang til sportsbegivenheder på tværs af grænserne i EU.

Trods idrættens overordnede økonomiske betydning finder langt de fleste sportsaktiviteter dog sted inden for strukturer, der ikke arbejder med gevinst for øje, og hvoraf mange er afhængige af offentlige tilskud for at kunne tilbyde alle borgere adgang til idræt.

3.1 Udvikling af en evidensbaseret idrætspolitik

De politiske tiltag og det styrkede samarbejde på idrætsområdet på EU-plan skal hvile på et solidt videngrundlag. Kvaliteten og sammenligneligheden af dataene skal forbedres for at sikre en bedre strategisk planlægning og en bedre politik på idrætsområdet.

Statslige og ikke-statslige berørte parter har gentagne gange anmodet Kommissionen om at udvikle en europæisk statistisk definition af idræt og koordinere bestræbelserne på at udarbejde statistikker om idræt og idrætsrelaterede emner på grundlag heraf.

(33) Kommissionen vil i nært samarbejde med medlemsstaterne søge at udvikle en europæisk statistisk metode til at måle idrættens økonomiske betydning som basis for de nationale idrætsstatistikker, som med tiden kunne føre til et europæisk satellitregnskab for idræt.

(34) Derudover bør der også fremover regelmæssigt med et par års mellemrum gennemføres særlige idrætsrelaterede undersøgelser (f.eks. Eurobarometer-undersøgelser), bl.a. for at opnå ikke-økonomisk information, som ikke fremgår af de nationale idrætsstatistikker (f.eks. oplysninger om deltagerfrekvens og frivilligt arbejde).

(35) Kommissionen vil iværksætte en undersøgelse for at vurdere sportssektorens direkte bidrag (i forhold til BNP, vækst og beskæftigelse) og indirekte bidrag (gennem uddannelse, regionaludvikling og styrkelse af EU's tiltrækningskraft) til Lissabon-dagsordenen.

⁶ D. Dimitrov / C. Helmenstein / A. Kleissner / B. Moser / J. Schindler: Die makroökonomischen Effekte des Sports in Europa, undersøgelse udført for forbundskanslerens kontors sportsafdeling, Wien, 2006.

(36) Kommissionen vil organisere udveksling af bedste praksis for tilrettelæggelse af store sportsbegivenheder mellem medlemsstaterne og sportsforbundene med henblik på at fremme en holdbar økonomisk vækst, konkurrenceevne og beskæftigelse.

3.2 Et mere solidt grundlag for offentlige tilskud til idræt

Sportsorganisationer har mange indtægtskilder, herunder medlemskontingent og billetsalg, reklame og sponsorering, medierettigheder, omfordeling af indtægter inden for forbundene, merchandising, offentlige tilskud mv. Nogle sportsorganisationer har dog langt bedre adgang til private finansieringskilder end andre, selv om omfordelingen i visse tilfælde fungerer godt. Inden for breddeidræt er det kun muligt at sikre lige muligheder og fri adgang til sportslige akti-

viteter med væsentlige bidrag fra det offentlige. Kommissionen er bekendt med de offentlige tilskuds betydning for breddeidræt og sport for alle og går ind for støtten, forudsat at den er i overensstemmelse med fællesskabsretten.

I mange medlemsstater bliver idræt delvist finansieret via en skat eller afgift på statslige eller statskontrollerede spil og lotterier. Kommissionen opfordrer medlemsstaterne til at overveje, hvordan man bedst kan bevare og udvikle en holdbar finansieringsmodel for den langsigtede støtte til sportsorganisationerne.

(37) Som et bidrag til overvejelserne om finansieringen af sport vil Kommissionen iværksætte en uafhængig undersøgelse om finansieringen af breddeidræt og sport for alle i medlemsstaterne med både offentlige og private midler og om virkningerne af den igangværende udvikling på området.

Inden for området indirekte skatter er EU's momsbestemmelser fastsat i Rådets direktiv 2006/112/EF, som skal sikre, at medlemsstaternes momsregler ikke fordrejer konkurrencen eller hindrer de frie varebevægelser og den frie udveksling af tjenesteydelser. Direktivet åbner både mulighed for, at medlemsstaterne kan fritage visse idrætsrelaterede tjenester, og at der, når fritagelsen ikke finder anvendelse, kan anvendes nedsatte satser i visse tilfælde.

(38) I betragtning af idrættens vigtige rolle i samfundet og dens stærke lokale forankring vil Kommissionen støtte bevarelsen af de eksisterende muligheder for at anvende nedsatte momssatser for idræt.

4. Idrættens organisering

I den politiske debat om sporten i Europa tillægges den såkaldte »europæiske idrætsmodel« ofte stor betydning. Kommissionen mener, at bestemte værdier og traditioner inden for den europæiske idræt bør fremmes. I betragtning af de indbyrdes forskelle og den kompleksitet, der præger sportsstrukturerne i Europa, mener den dog ikke, at det er realistisk at forsøge at fastlægge en ensartet model for idrættens organisering i Europa. Desuden har den økonomiske og sociale udvikling i de fleste medlemsstater (øget kommerialisering, trængte offentlige finanser, vækst i antallet af udøvere og stagnation i antallet af frivillige) ført nye udfordringer med sig for idrættens organisering i Europa. De nye berørte parter, der er kommet til (udøvere uden for den organiserede sport, professionelle sportsklubber osv.), rejser nye spørgsmål, for så vidt angår styreformer, demokrati og interessevaretagelse i idrætsbevægelsen.

Kommissionen kan bidrage til at fremme udvekslingen af bedste praksis i styreformerne inden for idrætten. Den kan også medvirke til at udvikle et fælles sæt principper for gode styreformer inden for idrætten, f.eks. åbenhed, demokrati, klare ansvarsforhold og repræsentation af de berørte parter (foreninger, forbund, spillere, klubber, turneringer, supportere osv.). Kommissionen vil i den

forbindelse inddrage det allerede udførte arbejde⁷. Der bør også tages hensyn til kvinders repræsentation i ledelses- og managementstillinger.

Kommissionen anerkender sportsorganisationernes og de repræsentative strukturers (f.eks. professionelle ligaers) uafhængighed. Den anerkender også, at styreformerne primært henhører under idrættens styringsorganer og i en vis grad medlemsstaterne og arbejdsmarkedets parter. Kommissionen er dog i kraft af dialogen med sportsorganisationerne blevet opmærksom på en række områder, som behandles nedenfor. Kommissionen mener, at de fleste udfordringer kan tackles ved selvregulering med respekt for principperne for gode styreformer, forudsat at det sker i overensstemmelse med EU-retten, og den er rede til at påtage sig rollen som formidler eller til at træffe forholdsregler alt efter behov.

⁷ F.eks. konferencen »Rules of the Game«, der blev afholdt i 2001 af FIA og EOC, og »The Independent European Sport Review« fra 2006.

4.1 Idrættens særlige kendetegn

Aktiviteter på idrætsområdet er underlagt EU-retten. Dette er beskrevet i nærmere enkeltheder i arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene og bilagene hertil. Sport er omfattet af konkurrenceretten og reglerne for det indre marked, i det omfang der er tale om økonomisk virksomhed. Derudover er sport også omfattet af andre vigtige EU-retlige principper, f.eks. forbudet mod forskelsbehandling på grundlag af nationalitet, unionsborgerskabet og mænds og kvinders ligestilling på arbejdsmarkedet.

Samtidig har idrætten visse særlige karakteristika, ofte kaldet »sportens særlige kendetegn«. Den europæiske idræts særlige kendetegn kan anskues ud fra to synsvinkler:

- de særlige forhold, der kendetegner idrætsaktiviteter og regler, f.eks. særskilte konkurrencer for mænd og kvinder, begrænsninger i deltagerantallet ved konkurrencer eller behovet for at sikre, at resultatet ikke er givet på forhånd, og de klubber, der deltager i de samme konkurrencer, har lige store chancer

- de særlige forhold, der kendetegner idrættens struktur, bl.a. sportsorganisationernes uafhængighed og mangfoldighed, pyramidestrukturen ved konkurrencer fra bredde- til eliteplan og de organiserede solidaritetsordninger mellem de forskellige niveauer og aktører, idrættens organisering på landsplan og princippet om ét enkelt forbund pr. idrætsgren.

Som Førsteinstansrettens og EF-Domstolens praksis og Europa-Kommissionens afgørelser viser, har man anerkendt og taget hensyn til idrættens særlige kendetegn. De fungerer også som en rettesnor for, hvordan EU-retten finder anvendelse på idrætsområdet. I tråd med fast retspraksis vil idrættens særlige kendetegn også fremover blive anerkendt, men dette skal ikke forstås sådan, at det retfærdiggør en generel undtagelse fra anvendelsesområdet for EU-retten.

Som udførligt beskrevet i arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene og bilagene hertil er der organisatoriske sportslige regler, der – grundet de legitime mål, der forfølges – sandsynligvis ikke er i strid med EF-traktatens kartelregler, forudsat at deres eventuelle konkurrencebegrænsende virkninger er uadskilleligt forbundne med og står i rimeligt forhold til de forfulgte mål. Som eksempel kan nævnes »spilleregler« (f. eks. regler, der fastlægger kampenes varighed eller antallet af spillere på banen), regler for udvælgelseskriterier til sportskonkurrencer, regler vedrørende hjemme- og udekampe, regler om forbud mod eje af flere klubber ved klubkonkurrencer, regler om landsholds sammensætning, antidopingregler og regler om transferperioder.

For så vidt angår idrættens reguleringsmæssige aspekter, er det imidlertid kun muligt at vurdere ud fra den konkrete sag, om en bestemt sportslig regel er forenelig med EU's konkurrenceret, således som EF-Domstolen for nyligt fastslog i sin dom i Meca-Medina-sagen⁸. Domstolen præciserede i denne sag EU-retten indvirkning på de sportslige regler. Den forkastede begrebet »rent sportslige regler« som irrelevant for spørgsmålet om, hvorvidt sportssektoren er omfattet af EU's konkurrenceret.

Domstolen anerkendte, at der skal tages hensyn til idrættens særlige kendetegn, hvilket indebærer, at konkurrencebegrænsende virkninger, der er uadskilleligt forbundne med organiseringen og afviklingen af konkurrencen, ikke er i strid med EU's konkurrenceregler, forudsat at de står i rimeligt forhold til de legitime rent sportslige hensyn, der søges varetaget. Kravet om, at der skal foretages en sådan proportionalitetstest indebærer, at der skal tages hensyn til de særlige forhold i den konkrete sag.

Dette åbner ikke mulighed for at fastlægge generelle retningslinjer for konkurrencerettens anvendelse på sportssektoren.

4.2 Fri bevægelighed og nationalitet

Idrættens organisering og konkurrencernes afvikling på landsplan er en del af den europæiske idrætsmodels historiske og kulturelle baggrund og stemmer overens med de europæiske borgeres ønsker. Specielt landshold spiller en vigtig rolle ikke kun for identiteten, men også for at sikre solidaritet med breddeidrætten, og bør derfor understøttes.

Forskelsbehandling på grundlag af nationalitet er forbudt i traktaterne, som fastslår, at enhver unionsborger har ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område. Traktaterne sigter også mod at afskaffe enhver forskelsbehandling på grundlag af nationalitet af medlemsstaternes arbejdstagere, for så vidt angår beskæftigelse, aflønning og øvrige arbejdsvilkår. De samme forbud gælder for udvekslingen af tjenesteydelser. Desuden er medlemskab af sportsklubber og deltagelse i konkurrencer relevante midler til at fremme integrationen i værtslandets samfund.

Ligebehandling berører også borgere i lande, der har undertegnet aftaler med EU med bestemmelser om ikke-forskelsbehandling, og som er lovligt beskæftiget på medlemsstaternes område.

⁸ Sag C-519/04P, Meca-Medina mod Kommissionen, Sml. I 2006, s. 6991. Nærmere oplysninger findes i arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene.

(39) Kommissionen opfordrer medlemsstaterne og sportsorganisationerne til at bekæmpe forskelsbehandling på grundlag af nationalitet inden for alle idrætsgrene. Den vil bekæmpe forskelsbehandling inden for idræt som led i den politiske dialog med medlemsstaterne, henstillinger, den strukturerede dialog med berørte parter på idrætsområdet og i givet fald traktatbrudssager.

Kommissionen bekræfter, at den accepterer begrænsede og rimelige restriktioner (i tråd med EU-traktatens bestemmelser om fri bevægelighed og EF-Domstolens praksis) for princippet om fri bevægelighed, særlig med hensyn til:

- retten til at udvælge nationale atleter til konkurrencer mellem landshold
- behovet for at begrænse deltagerantallet ved en konkurrence
- fastsættelsen af transferfrister for spillere inden for holdsport.

(40) Kommissionen vil iværksætte en undersøgelse af udenlandske statsborgeres adgang til individuelle konkurrencer for at kortlægge alle aspekter af dette komplekse spørgsmål.

4.3 Transfer

Uden transferregler kunne sportskonkurrencernes integritet blive truet af klubber, der ansætter spillere i en given sæson for at dominere konkurrenterne. Alle regler om spillertransfer skal desuden være i overensstemmelse med EU-retten (konkurrencereglerne og reglerne om arbejdskraftens frie bevægelighed).

I 2001 reviderede fodboldorganerne i forbindelse med en sag om påståede overtrædelser af EF-konkurrenceretten og efter drøftelser med Kommissionen FIFA's regler om international transfer af fodboldspillere for at indsætte bestemmelser om godtgørelse af klubbernes uddannelsesudgifter, transferperioder, mindreårige spilleres skoleuddannelse og adgangen til de nationale domstole.

Efter Kommissionens opfattelse er et sådant system et eksempel på en god praksis, der sikrer en konkurrencemæssig balance mellem sportsklubber og tager hensyn til kravene i EU-retten.

Transfer af spillere rejser også tvivl om lovligheden af pengetransaktionerne i forbindelse hermed. Et informations- og kontrolsystem på transferområdet kunne være et effektivt middel til at sikre større åbenhed om pengestrømmene ved transfer. Efter Kommissionens opfattelse bør et sådant system kun have en kontrolfunktion; de finansielle transaktioner bør afvikles direkte mellem de berørte parter. Alt efter idrætsgren kunne systemet drives af den relevante europæiske sportsorganisation eller via nationale informations- og kontrolsystemer i medlemsstaterne.

4.4 Spilleragenter

Udviklingen af et virkelig europæisk spillermarked og stigningen i spillernes lønninger inden for visse idrætsgrene har øget spilleragenternes aktiviteter. I kraft af de stadig mere komplekse retlige forhold gør mange spillere (men også sportsklubber) brug af spilleragenter, når de skal forhandle og indgå kontrakter.

Der er beretninger om dårlig praksis i forbindelse med nogle agents aktiviteter, som har ført til korruption, hvidvaskning af penge og udnyttelse af mindreårige spillere. En sådan praksis skader idrætten som helhed og rejser alvorlige spørgsmål om styreformer. Spillernes sundhed og sikkerhed, særlig mindreårige spilleres, skal beskyttes, og kriminel adfærd skal bekæmpes.

Spilleragenter er desuden underlagt forskellige ordninger i de forskellige medlemsstater. Nogle medlemsstater har indført særlig lovgivning om spilleragenter, mens de i andre medlemsstater er omfattet af de almindelige bestemmelser om arbejdsformidlinger, om end med særlig henvisning til spilleragenter. Derudover har nogle internationale forbund (FIFA, FIBA) indført deres egne ordninger.

EU er derfor gentagne gange blevet anmodet om at regulere spilleragenternes virksomhed som led i et EU-lovgivningstiltag.

(41) Kommissionen vil gennemføre en konsekvensanalyse for at få et klart overblik over spilleragenters virksomhed i EU og evaluere, om det er nødvendigt med en indsats på EU-plan, og i den sammenhæng også analysere de forskellige valgmuligheder.

4.5 Beskyttelse af mindreårige

Udnyttelsen af unge spillere er stadig et problem. Værst ser det ud for børn, der ikke udvælges til konkurrencer, og som bliver efterladt i et fremmed land, så de ofte ender i en ulovlig situation, der øger risikoen for yderligere udnyttelse. Selv om fænomenet i de fleste tilfælde ikke falder ind under den retlige definition af menneskehandel, er det helt uacceptabelt i betragtning af de grundlæggende værdier, der anerkendes af EU og EU's medlemsstater. Det er også i strid med idrættens værdier. De beskyttelsesforanstaltninger, som medlemsstaternes indvandringslove indeholder for uledsagede mindreårige, skal anvendes konsekvent. Seksuelt misbrug og seksuel chikane af mindreårige i idrætten skal også bekæmpes.

(42) Kommissionen vil også fremover overvåge gennemførelsen af EU-lovgivningen, særlig direktivet om beskyttelse af unge på arbejdspladsen. Kommissionen har for nylig iværksat en undersøgelse af børnearbejde som led i sin overvågning af gennemførelsen af direktivet. Der vil i undersøgelsen også blive set på forholdene for unge spillere, der er omfattet af direktivet.

(43) Kommissionen vil foreslå medlemsstaterne og sportsorganisationerne at samarbejde om beskyttelsen af unges moralske og fysiske integritet ved at udbrede information om gældende lovgivning, fastsætte minimumsstandarder og udveksle bedste praksis.

4.6 Korruption, hvidvaskning af penge og anden form for økonomisk kriminalitet

Korruption, hvidvaskning af penge og anden form for økonomisk kriminalitet berører idrætten lokalt, nationalt og internationalt. Sportssektoren er en sektor præget af en høj grad af internationalisering, og korruptionen i sektoren har derfor ofte grænseoverskridende karakter. Korruption på europæisk plan skal bekæmpes på europæisk plan. EU's ordninger til bekæmpelse af hvidvaskning af penge bør også anvendes effektivt i sportssektoren.

(44) Kommissionen vil understøtte offentlig-private partnerskaber mellem repræsentanter for interesser på sportsområdet og de korruptionsbekæmpende myndigheder med henblik på at identificere sårbarhed over for korruption i sportssektoren og bidrage til udvikling af effektive forebyggende og repressive strategier til korruptionsbekæmpelse.

(45) Kommissionen vil også fremover overvåge gennemførelsen af EU's lovgivning om bekæmpelse af hvidvaskning af penge i medlemsstaterne inden for sportssektoren.

4.7 Licensordninger for klubber

Kommissionen anerkender, at solide licensordninger for professionelle klubber på europæisk og nationalt plan er et nyttigt redskab til at fremme gode styreformer inden for sport. Licensordningerne skal generelt sikre, at alle klubber overholder de samme grundregler om økonomisk forvaltning og åbenhed, men de kan også indeholde bestemmelser om forskelsbehandling, vold, beskyttelse af mindreårige og uddannelse. De pågældende ordninger skal være forenelige med konkurrencereglerne og reglerne for det indre marked, og de må ikke række ud over, hvad der er nødvendigt for at forfølge et legitimt mål med hensyn til idrættens organisering og afvikling.

Bestræbelserne skal koncentrere sig om gennemførelsen og den gradvise styrkelse af licensordningerne. Inden for fodbold, hvor det inden længe bliver obligatorisk med en licensordning for alle klubber, der ønsker at deltage i europæiske konkurrencer, skal indsatsen koncentrere sig om at fremme og tilskynde til brug af licensordninger på nationalt plan.

(46) Kommissionen vil fremme en dialog med sportsorganisationerne om indførelsen og styrkelsen af selvregulerende licensordninger.

(47) Begyndende med fodbold vil Kommissionen holde en konference med UEFA, EPFL, Fifpro, nationale forbund og nationale divisioner om licensordninger og bedste praksis på området.

4.8 Medier

Forholdet mellem sportssektoren og sportsmedierne (specielt tv) har fået afgørende betydning, da senderettigheder i dag er hovedindtægtskilde for den professionelle sport i Europa. Modsat er medierettigheder til sportsbegivenheder en vigtig indholdskilde for mange medieoperatører.

Idræt har været en af drivkræfterne bag udviklingen af nye medier og interaktive tv-tjenester. Kommissionen vil også fremover understøtte retten

til information og bred adgang for borgerne til transmission af sportsbegivenheder af væsentlig samfundsmæssig interesse eller betydning.

For så vidt angår salg af medierettigheder til sportsbegivenheder, anvendes EF-traktatens konkurrencebestemmelser under hensyn til visse særlige forhold, der kendetegner området. Medierettigheder til sportsbegivenheder sælges undertiden kollektivt af et sportsforbund på vegne af de enkelte klubber (modsat klubber, som markedsfører rettighederne på egen hånd). Fælles salg af medierettigheder frembyder konkurrencemæssige problemer, men er dog blevet accepteret af Kommissionen på visse betingelser. Et kollektivt salg kan være vigtigt for en omfordeling af indkomster og kan dermed bidrage til at fremme solidariteten inden for idrætten.

Kommissionen anerkender, at det er vigtigt med en retfærdig indkomstfordeling mellem klubberne, herunder også de mindste, og mellem den professionelle sport og amatøridrætten.

(48) Kommissionen henstiller til sportsorganisationerne at tage indførelsen og opretholdelsen af solidaritetsordninger behørigt i betragtning. For så vidt angår medierettigheder til sportsbegivenheder, kan der være tale om en ordning med kollektivt salg af medierettigheder eller en ordning med individuelt salg fra klubbernes side, som i begge tilfælde skal være knyttet til en solid solidaritetsordning.

5. Opfølgning

Kommissionen vil følge op på initiativerne i denne hvidbog med en struktureret dialog med de berørte parter på idrætsområdet, samarbejde med medlemsstaterne og fremme af den sociale dialog i sportssektoren.

5.1 Struktureret dialog

Europæisk idræt er kendetegnet ved en lang række komplekse og forskelligartede strukturer, som har forskellig retlig form og forskellig grad af uafhængighed i de enkelte medlemsstater. Modsat andre sektorer er de europæiske idrætsstrukturer på grund af den organiserede idræts særlige kendetegn som regel ikke så veludviklede som idrætsstrukturerne på nationalt og internationalt plan. Desuden er europæisk idræt generelt organiseret, så hele Europa, og ikke kun EU, er omfattet.

De berørte parter er enige om, at Kommissionen kan yde et vigtigt bidrag til den europæiske debat om idræt ved at stille en platform til rådighed for dialogen med de berørte parter på idrætsområdet. Brede høringer med »de berørte parter« er en af Kommissionens opgaver i henhold til traktaterne.

I betragtning af den komplekse og forskelligartede idrætskultur i Europa vil Kommissionen særlig indtage følgende aktører i sin strukturerede dialog:

- europæiske sportsforbund
- europæiske paraplyorganisationer på idrætsområdet, særlig De Europæiske Olympiske Komitéer (EOC), Den Europæiske Paralympiske Komité (EPC) og europæiske ikke-statslige idrætsorganisationer
- nationale paraplyorganisationer på idrætsområdet og nationale olympiske og paralympiske komitéer
- andre aktører på idrætsområdet, som er repræsenteret på europæisk plan, herunder arbejdsmarkedets parter
- andre europæiske og internationale organisationer, særlig Europarådets strukturer på idrætsområdet og FN-organer som UNESCO og WHO.

(49) Kommissionen vil gennemføre den strukturerede dialog gennem:

- **EU's sportsforum: et årligt møde for alle berørte parter på idrætsområdet**
- **temadrøftelser med et begrænset antal deltagere.**

(50) Kommissionen vil også søge at fremme en større europæisk synlighed ved sportsbegivenheder. Kommissionen støtter den videre udvikling af initiativet med Europas Sportshovedstad.

5.2 Samarbejde med medlemsstaterne

Samarbejdet mellem medlemsstaterne på idrætsområdet på EU-plan finder sted på uformelle ministermøder samt på administrativt plan som led i møder mellem ledende embedsmænd med ansvar for idræt. EU's idrætsministre vedtog i 2004 en rullende dagsorden for idræt for at fastlægge prioriterede emner til drøftelserne om idræt mellem medlemsstaterne.

(51) Kommissionen foreslår at intensivere det eksisterende samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen for at behandle spørgsmålene i denne hvidbog.

Medlemsstaterne kan på forslag af Kommissionen styrke ordningerne i den rullende dagsorden, f.eks.:

- for i fællesskab at fastlægge prioriteter for samarbejdet på det idrætspolitiske område
- for regelmæssigt at aflægge beretning om fremskridtene til EU's idrætsministre.

Et tættere samarbejde vil kræve, at der regelmæssigt holdes møder for idrætsministrene og de ledende embedsmænd med ansvar for idræt under hvert formandskab, hvilket bør tages i betragtning af de kommende formandskabstrioer.

(52) Kommissionen vil som led i ordningen for den rullende dagsorden aflægge beretning om gennemførelsen af »Pierre de Coubertin«-handlingsplanen.

5.3 Social dialog

I lyset af det stigende antal udfordringer, for så vidt angår styreformerne i sportssektoren, kan den sociale dialog på europæisk plan bidrage til at varetage arbejdsgivernes og atleternes fælles interesser, herunder aftaler om beskæftigelses- og arbejdsvilkår i sektoren i overensstemmelse med EF-traktatens bestemmelser.

Kommissionen har støttet projekter til konsolidering af den sociale dialog på idrætsområdet generelt og på fodboldområdet. Projekterne har lagt grunden for den sociale dialog på europæisk plan og konsolideringen af organisationer, som er aktive på europæisk plan. Kommissionen kan nedsætte et sektordialogudvalg efter fælles anmodning fra arbejdsmarkedets parter. Efter Kommissionens opfattelse er en europæisk social dialog i sportssektoren eller i delsektorerne (f. eks. fodbold) et redskab, der kan gøre det muligt for

arbejdsmarkedets parter at bidrage til udformningen af beskæftigelses- og arbejdsvilkårene på en aktiv og deltagende måde. En social dialog på området kunne også føre til udarbejdelse af fælles adfærdskodekser eller chartre om spørgsmål vedrørende uddannelse, arbejdsvilkår eller beskyttelse af unge.

(53) Kommissionen fremmer og bifalder alle bestræbelser, der fører til nedsættelse af europæiske dialogudvalg for sportssektoren. Den vil også fremover understøtte både arbejdsgiverne og arbejdstagerne og videreføre sin åbne dialog med alle sportsorganisationer om dette spørgsmål.

Den støtte, som medlemsstaterne bør stille til rådighed til kapacitetsopbygning og fælles tiltag for arbejdsmarkedets parter gennem Den Europæiske Socialfond i konvergensregionerne, bør også udnyttes til opbygning af kapacitet hos arbejdsmarkedets parter i sportssektoren.

6. Konklusion

Hvidbogen indeholder en række tiltag, der skal iværksættes eller støttes af Kommissionen. Tilsammen udgør disse tiltag »Pierre de Coubertin«-handlingsplanen, som Kommissionen vil lægge til grund for sin virksomhed på idrætsområdet i de kommende år.

De muligheder, som de eksisterende traktater åbner, er udnyttet fuldt ud i hvidbogen. Det Europæiske Råd har i juni 2007 givet regeringskonferencen mandat til at indsætte en specifik bestemmelse om idræt i traktaten. Kommissionen vil efter behov muligvis vende tilbage til dette spørgsmål og redegøre for yderligere skridt i forbindelse med en ny traktatbestemmelse.

Kommissionen vil forelægge hvidbogen for de berørte parter på idrætsområdet på en konference i efteråret 2007. Resultaterne vil blive forelagt for EU's idrætsministre inden udgangen af 2007. Hvidbogen vil også blive forelagt for Europa-Parlamentet, Regionsudvalget og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg.

Europa-Kommissionen

Hvidbog om Idræt

Luxembourg: Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer

2007—40 S.—21,0 × 29,7 cm

ISBN 978-92-79-06548-4

HVORDAN FÅR MAN FAT I EU-PUBLIKATIONER?

Publikationskontorets publikationer, som udbydes til salg,
kan erhverves fra EU-boghandlen
<http://bookshop.europa.eu>,
hvor man kan afgive en ordre til et salgskontor efter eget valg.
En liste over Publikationskontorets verdensomspændende
net af salgssteder kan desuden rekvireres
pr. fax på (352) 29 29 42758

GD for Uddannelse og Kultur

NC7807315DAC

Yderligere oplysninger kan fås fra:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Uddannelse og Kultur

Rue de la Loi, 200/Wetstraat, 200
B-1049 Bruxelles/Brussel
32 – (0)2 299 11 11
32 – (0)2 295 57 19

Webstedet Sport og EU:
http://ec.europa.eu/sport/index_en.html

I FÆLLESSK@B
SIDEN 1957

Publikationskontoret
Publications.europa.eu

ISBN 978-92-79-06548-4

9 789279 065484